06/05/2020

Κοιμήθηκε η ηγουμένη της Ιεράς Μονής, Παναγίας Αμιρούς

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Λεμεσού

Κοιμήθηκε εν Κυρίω, το βράδυ της Τρίτης, η Μοναχή Μαριάμ, καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Παναγίας Αμιρούς Λεμεσού.

Η μοναχή Μαριάμ είχε διατελέσει τριανταπέντε χρόνια μοναχή στην Ιερά Μονή Αγίου Ηρακλειδίου και ανέλαβε ως Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Παναγίας της Αμιρούς. Ενθρονίστηκε στις 19 Μαΐου 2002 από τον Μητροπολίτη Λεμεσού κ.κ. Αθανάσιο. Η αδελφότητα υπό την καθοδήγηση της ηγουμένης ως τώρα συνέχιζε, το έργο της ανακαίνισης της Μονής με επικεφαλής τη Γερόντισσα Μαριάμ.

Παναγία Φανερωμένη Αμιρού

Σε απόσταση μερικών χιλιομέτρων ανατολικά του χωριού Αψιού και βόρεια του χωριού Μαθηκολώνη της επαρχίας Λεμεσού βρίσκεται το Μοναστήρι της Παναγίας Φανερωμένης Αμιρούς.

Τ**ο Μοναστήρι είναι κτισμένο στους πρόποδες του Κακομάλλη και σε θέση που μπορεί κανείς να έχει μεγάλη θέα μέχρι τη θάλασσα του Ζυγίου** . Μέσα σε ένα πανέμορφο τοπίο με την μοναδική σε είδος πανοραμική ανοιχτοσύνη

του χώρου, σου δίνεται η ευκαιρία να απολαύσεις τα θαυμαστά έργα του Κυρίου. Το ησυχαστικό της περιοχής καθώς και η έντονη παρουσία της Θεοτόκου “στο περιβόλι” της αυτό καθιστούν την Ιερά Μονή μια όαση για κάθε πονεμένο και κουρασμένο οδοιπόρο.

Η ίδρυση του εκ παραδόσεως ανάγεται στον 12ον αιώνα. Μαρτυρείτε σαν Βασιλομονάστηρο. Στη συνέχεια ανεδείχθη σε ανδρικό Μοναστήρι που στην μεγαλύτερη του ακμή (17ον αιώνα) έφτασε στους εκατόν ένα μοναχούς. **Στην Ιερά Μονή ανήκαν και δύο μετόχια εκ των οποίων το ένα βρίσκεται βόρεια της Μονής και είναι αφιερωμένο στον Άγιο μάρτυρα Φώτιο και το άλλο νότια αφιερωμένο στην Αγία μεγαλομάρτυρα Μαρίνα.**

Ήταν πλούσιο με πολλά κτήματα γύρω από την Μονή που όταν παρήκμασε το Μοναστήρι πωλήθηκαν στους κατοίκους των γύρω χωριών. Με την επανίδρυση της Μονής τον Σεπτέμβριο του 1997 έχουν αγοραστεί από την Ιερά Μητρόπολη Λεμεσού αρκετά κτήματα τα οποία είναι απαραίτητα για την διαφύλαξη του ησυχαστικού της Μονής.

Για την επωνυμία Αμιρού η επικρατέστερη παράδοση αναφέρει ότι κάποιος Εμίρης από την Συρία είχε μια κόρη τυφλή εκ γενετής. Θέλησε να την πάρει στο εξωτερικό για θεραπεία και παραπλέοντος τις ακτές της Αμαθούντας η τυφλή κόρη είδε για πρώτη φορά φως σε κάποιο σημείο. **Ακολουθώντας το φως οδηγήθηκαν στο χώρο όπου ακόμη και σήμερα υπάρχει το ιαματικό αγίασμα της Μονής το οποίο αναβλύζει από βράχο**. Εκεί ακριβώς βρέθηκε και η μικρή εικόνα της Παναγιάς Βρεφοκρατούσας η οποία ανάγεται στην εποχή των Εικονομαχιών. Η Εικόνα αυτή βρίσκεται σήμερα ενσωματωμένη σε μεγαλύτερη εικόνα της Θεοτόκου η οποία ανάγεται στον 16ον αιώνα και είναι τοποθετημένη στο τέμπλο της Μονής και αυτή ακριβώς είναι η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας Φανερωμένης.

Η κόρη του Εμίρη αφού νίφτηκε από το αγίασμα βρήκε το φως της. Ο Εμίρης ως ένδειξη της ευγνωμοσύνης του στην Παναγία **ανέγειρε το πρώτο Ναό ο οποίος διασώζεται μέχρι σήμερα ανακαινισμένος**. Το τέμπλο είναι ξυλόγλυπτο και επίχρυσο εξαιρετικής τέχνης έργο του 17ου αιώνα. Οι εικόνες χρονολογούνται από τον 15ον – 17ον αιώνα.

Το Μοναστήρι είναι αφιερωμένο στη Ζωοδόχο Πηγή, εορτάζει Παρασκευή Διακαινησίμου και τελείται αγρυπνία. Πανηγυρίζει Κυριακή του Θωμά για διευκόλυνση της προσέλευσης των πιστών. Επίσης τιμάται της Παναγίας Φανερωμένης στις 23 Αυγούστου απόδοση της Κοιμήσεως με αγρυπνία.

Η ανακαίνιση της Μονής είναι έργο της μακαριστής γερόντισσας Μαρίας η οποία ήταν η πρώτη οικήτωρ και κτίτωρ της Μονής, όπου εγκαταστάθηκε εκεί με μικρή

συνοδεία αδελφών. Αυτό έγινε κατά προτροπή και ευλογία του γέροντος Πορφύριου ο οποίος υπήρξε πνευματικός καθοδηγητής της γερόντισσας Μαρίας για σειρά ετών**. Η γερόντισσα Μαρία λόγω ασθενείας απεβίωσε στις 7/10/2001 και ενταφιασθεί στην Ιερά Μονή της Παναγίας κατά την επιθυμία της. Το Μοναστήρι της το αγάπησε πολύ και αγωνίστηκε μέχρι το τέλος της ζωής της για να το δει να ξαναζωντανεύει. Είμαστε σίγουροι ότι από εκεί που βρίσκεται τώρα πρεσβεύει για την συνέχιση του έργου που αυτή οραματίστηκε.**

Την Κυριακή των Μυροφόρων 19 Μαΐου 2002 έγινε η ενθρόνιση της αδελφής Μαριάμ, η οποία με την ευλογία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσού κ.κ. Αθανασίου ήλθε από την Μονή του Αγίου Ηρακλειδίου. Σήμερα στην Μονή εγκαταβιώνουν πέντε αδελφές οι οποίες μένουν σε προσωρινά λυόμενα καταλύματα.

Με την βοήθεια της Παναγιάς Αμιρούς, έχουν γίνει τα αρχιτεκτονικά σχέδια για το νέο Μοναστήρι που θα κτιστεί εκ βάθρων. Το κόστος είναι τεράστιο. Η Μονή δεν έχει οικονομικούς πόρους. Μοναδική στήριξη για την έναρξη του έργου είναι η περιουσία που η γερόντισσα Μαρία δώρισε στην Μονή για τον σκοπό αυτό. (Αιωνία η μνήμη της). **Είμαστε βέβαιες ότι η Θεοτόκος που μεριμνά για την ανοικοδόμηση της Μονής της θα μας βοηθήσει στο δύσκολο αυτό έργο, καθώς και η αγάπη του φιλοχρίστου Κυπριακού λαού που αγαπά πολύ το Μοναστήρι και ωφελείται ποικιλοτρόπως δια της Χάριτος της Θεοτόκου.**

Η Μονή γίνεται ιδιαιτέρως γνωστή τα τελευταία πέντε χρόνια από την ίδια την Παναγιά η οποία εμφανίζεται σε πολλούς και τους προσκαλεί να επισκεφθούν την Μονή της καθώς επίσης και από τα πολλά θαύματα που ενεργεί ιδιαιτέρως ιάσεις οφθαλμών δια του ιαματικού αγιάσματός της. Ένδειξης αυτών είναι τα άπειρα χρυσά και ασημένια αφιερώματα.

Το Καθολικό της Ιεράς Μονής

Ο ναός της Μονής είναι μονόκλιτος, καμαροσκέπαστος με οξυκόρυφη καμάρα και δύο εισόδους, μία στον δυτικό και μία στον νότιο τοίχο.

Το ξυλόγλυπτο και επιχρυσωμένο τέμπλο, είναι καλής τέχνης και κατασκευάστηκε τον 17ο αιώνα, όπως και τα βημόθυρα, πού ζωγραφίστηκαν το έτος 1664 από τον Παύλο ιερογράφο. **Της ίδιας περιόδου και μάλλον έργο του αυτού ιερογράφου, είναι και η εικόνα του Χρίστου, πού βρίσκεται στο τέμπλο του καθολικού της Μονής και φέρει την επιγραφή «Ο Δίκαιος Κριτής»** . Η αρχαιότερη από τις υπόλοιπες εικόνες της Μονής είναι αυτή της Παναγίας με την επιγραφή «Η Νέα Φανερωμένη», πού χρονολογείται στα μέσα του 16ου αιώνα και βρίσκεται σε επίχρυσο προσκυνητάρι στον βόρειο τοίχο και είναι η

θαυματουργός και εφέστιος εικόνα της Μονής. Στο κέντρο της βρίσκεται παλαιότερη μικρή εικόνα της Παναγίας.

Στο 17ο αιώνα ανάγονται οι εικόνες της Παναγίας της Ελεούσας και του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στο τέμπλο ενώ η εικόνα του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, πού επίσης βρίσκεται στο τέμπλο του ναού και έχει επιζωγραφιστεί, είναι του 16ου αιώνα.

Από επιγραφή, στην ποδιά του τέμπλου -πού φέρει τη χρονολογία 1699- κάτω από την εικόνα του Χριστού, γνωρίζουμε και τα ονόματα δύο ιερομόναχων της Μονής, των Γερασίμου και Λεοντίου.Το 1788, η Μονή της Παναγίας της Αμιρούς αναφέρεται από τον Αρχιμανδρίτη Κυπριανό, ως ένα από τα δεκατρία μοναστήρια πού υπάγονταν στη (τότε ενιαία) Μητρόπολη Κιτίου. Η Μονή εξακολούθησε να λειτουργεί μέχρι τις πρώτες δεκαετίες του 19ου αιώνα, αφού, όπως σημειώνεται σε κατάστιχο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, το 1825 διέμεναν σε αυτήν μοναχοί. **Φαίνεται ότι η Μονή εγκαταλείφθηκε λίγο πριν από τα μέσα του 19ου αιώνα και η κτηματική περιουσία της έκτοτε ενοικιαζόταν από τη Μητρόπολη Κιτίου στους χωρικούς της περιοχής. Τελικά, τα κτήματα της Μονής της Παναγίας της Αμιρούς εκποιήθηκαν στα νεώτερα χρόνια από το Μητροπολίτη Κιτίου Άνθιμο (1951-1973). Στο μεταξύ, με την πάροδο του χρόνου τα κτίρια της Μονής καταστράφηκαν εντελώς, με αποτέλεσμα από το παλαιό μοναστηριακό συγκρότημα να διασωθεί μέχρι τις μέρες μας μόνο ο ναός.**

Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, με πρωτοβουλία της εκκλησιαστικής επιτροπής και της χωριτικής αρχής του χωριού Αψιού και την ευλογία του μακαριστού σήμερα Μητροπολίτη Λεμεσού κυρού Χρύσανθου, επιδιορθώθηκε τό καθολικό της Μονής. Το Σεπτέμβριο του 1997 εγκαταστάθηκε στο χώρο της Ιεράς Μονής Παναγίας της Αμιρούς, η δόκιμη μοναχή Δήμητρα Χαραλάμπους (θεολόγος, τέως καθηγήτρια μέσης εκπαιδεύσεως) μαζί με ακόμη άλλες δύο δόκιμες. **Στις 23 Σεπτεμβρίου 1997 έγινε η κουρά της ρασοευχής στην δόκιμη Δήμητρα η οποία έλαβε το όνομα Μαρία Μοναχή, ενώ στις 21 Νοεμβρίου 1997 η εις μεγαλόσχημον μοναχή κουρά της Μοναχής Μαρίας. Στις 24 Σεπτεμβρίου του 1997 επαναλειτούργησε η μονή ως Ιερά Γυναικεία Κοινοβιακή Μονή Παναγίας της Αμιρούς, με προϊσταμένη τη Γερόντισσα Μαρία, η οποία ξεκίνησε τη μοναχική ζωή της από την Παναγία της Αμιρούς, με σκοπό την επανίδρυση της αρχαίας Μονής πού ήταν καταστραμμένη αφού εκχώρησε στη Μονή όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία της, έτσι θεωρείται η νέα κτητόρισσά της.** Συγκέντρωσε τον πρώτο πυρήνα των μοναζουσών σε λυόμενα προσωρινά καταλύματα. Περίπου τέσσερα χρόνια αργότερα, στις 7 Οκτωβρίου 2001, η μοναχή Μαρία απεβίωσε, έχοντας θέσει τις πρώτες βάσεις της επαναλειτουργίας της Μονής. Λίγο πριν την κοίμησή της, η Γερόντισσα Μαρία, αισθανομένη ότι το τέλος της πλησίαζε, ζήτησε

από το Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανάσιο, να ενισχύσει το μοναστήρι φέρνοντας αριθμό μοναζουσών από την Ιερά Μονή του Αγίου Ηρακλειδίου. Έτσι σύμφωνα με επιθυμία της, τον Σεπτέμβριο του 2001, προσήλθαν και εγκαταβίωσαν στη Ι.Μ. Παναγίας Αμιρούς ακόμη τρεις μοναχές.